

	Plánování postupu řešení	Plánování realizace nevhodnějšího postupu na pokročilé úrovni vyžaduje rozpoznání, která kritéria jsou v dané situaci relevantní a která rozhodující. (Je žádoucí, aby byl postup algoritmický? Spolehlivý? Úsporný co do času, úsilí, materiálu, nákladů? Snadno sdělitelný někomu dalšímu?) Možné postupy je třeba z hlediska daných kritérií hodnotit.	Žák rozlišuje řešení, která jsou funkční (vedoucí k cíli), a řešení, která funkční nejsou; dokáže mezi nimi volit.	Žák z nabízených postupů vybírá ten, který je podle něj nejvhodnější. Svůj výběr zdůvodní.	Žák před započetím řešení shromáždí a posoudí několik možných postupů a zvolí ten, který mu připadne nejvhodnější.	Žák určí a uplatní kritéria pro porovnání možných postupů a použije je ke stanovení pro danou situaci nejvhodnějšího postupu vedoucího k řešení problému.	Žák při plánování postupu řešení odhaduje přibližné vztahy mezi parametry problému (rozsah, složitost, termín) a náklady na jednotlivé postupy (čas, úsilí, materiál).	Pro řešení libovolného problému sestavuje plán, který je založen na vyváženosti cíle, zdrojů a času.	1. Žák sestaví realistický plán pro uspořádání dvouhodenního výletu. Přitom definuje cíle výletu, potřebné aktivity, časový harmonogram, nutné zdroje a předpokládané výstupy. 2. Žák navrhne (přip. otestuje) dva různé postupy pro inventuru školní knihovny, určí rozhodující kritéria kvality a vybere vhodnější postup.
	Hodnocení získaného řešení a použitého postupu	Žák se má ptát: Vyřešil jsem, co jsem měl? Odpověděl jsem opravdu na položenou otázku? Není řešení zjevně nesmysl? Odpovídá mému očekávání? Odpovídají např. typ odpovědi, jednotky, přibližná velikost, předchozí výsledky a zkušenosti? Mohl jsem postupovat lépe, efektivněji? Jak budu postupovat příště?	Žák se při řešení jednoduchého problému zamýšlí nad vhodností nalezeného řešení.	Žák po nalezení řešení posoudí, jestli odpovídá řešenému problému a dané situaci. Když neodpovídá, hledá chybu.	Žák po nalezení řešení posoudí, jestli odpovídá řešenému problému a dané situaci. Když neodpovídá, hledá chybu.	Žák v případě nesrovnalosti naleznе její zdroj, rozliší chybu v provedení a v plánu postupu a chybu odstraní; to opakuje, dokud se nedobere přijatelného výsledku.	Žák na základě analýzy a hodnocení vylepšuje využívané postupy a návyky.	Kontroluje a kriticky hodnotí dosažené výsledky. Hodnotí používané postupy a na základě získaných zkušeností je vylepšuje.	1. Žák podle písemného pracovního postupu vyhodnocuje proces vaření vajíčka. V tomto postupu je záměrně chyba (nenaleje se voda). Žák má chybu nalézt a postup/algoritmus opravit. Následně budou upraveny podmínky výstupu (jiná úprava vajíčka) a žák musí potřebným způsobem upravit postup.
účinně spolupracovat v procesu získávání a zpracování informací s ostatními	Volba vhodné formy sdělení	Cílem indikátoru je zjistit, zda žák dokáže na základě předchozí analýzy řešeného problému volit vhodný způsob vyjádření zjištěných výsledků včetně nástrojů.	Stejně jako typy dokumentů rozlišuje žák i základní formy sdělení (přímé vystoupení, digitální prezentace, zvukový či video záznam).	Žák s podporou volí vhodnou formu sdělení odpovídající jeho schopnostem. Dle typu dokumentu dodržuje základní pravidla kompozice.	Žák s podporou volí vhodnou formu sdělení. Dle typu dokumentu dodržuje základní pravidla kompozice.	Žák samostatně volí vhodnou formu sdělení, navrhuje přijatelnou strukturu.	Žákova schopnost použít nejvhodnější formu sdělení a uplatňovat kompoziční pravidla je kladně hodnocena cílovou skupinou příjemců.	V závislosti na účelu vybere tu nejlepší formu i strukturu sdělení (audio, video, text, obrázky atd.).	1. Žák volí pro realizaci prezentace závěrečné práce vhodnou formu sdělení (prostředek, cílová skupina, čas, obsah). 2. Žák vybere vhodný způsob sdělení pro různé situace (komunikace s dospělým, se spolužákem apod.).
	Vytváření originálního díla	Indikátor zjišťuje schopnost kreativně tvořit vlastní díla a využívat k tomu legálně získané výtvarné prostředky (tzv. remix).	Žák k tvorbě vlastních děl bez zábran používá všech dostupných prostředků, a to včetně digitálních.	Žák tvoří vlastní dílo podle zadání s využitím daných či osobně vytvořených materiálů. Autorská práva nepotřebuje řešit, ale uvědomuje si, že každé dílo má svou hodnotu a autora.	Žák tvoří vlastní dílo podle zadání s využitím daných či osobně vytvořených materiálů. Autorská práva nepotřebuje řešit.	Žák s využitím dostupných materiálů a dodržováním autorských práv tvoří vlastní dílo podle zadání.	Žák tvoří originální díla (audio, video, text, obrázky atd.) s přidanou hodnotou. Při použití cizích materiálů dodržuje autorská práva.	Tvoří originální díla s přidanou hodnotou. Při použití cizích materiálů dodržuje autorská práva.	1. Žák zpracuje ročníkovou závěrečnou práci a obhájí ji (tento příklad ověřuje více různých indikátorů).
	Komunikace	Žák volí vhodné komunikační nástroje (zařízení, aplikace) a způsob komunikace přizpůsobuje účelu a druhé straně. To předpokládá, že ona zařízení a aplikace zná a dovede je ovládat a využívat.	Žákovi jsou známy možnosti využití současných komunikačních technologií - např. ve formě spojení se vzdálenými vrstevníky.	Žák ve svém vzdělávacím prostředí komunikuje hlavně se svými spolužáky a učiteli, a to pomocí doporučených komunikačních prostředků.	Žák komunikuje hlavně se svými vrstevníky, a to pomocí e-mailu, fór, okamžitých textových zpráv i hlasu. Uvědomuje si rozdíly mezi různými formami elektronické komunikace.	Žák pro komunikaci podle situace a cíle vybírá z široké skupiny nástrojů a způsobů komunikace, které dovede použít. Žák komunikuje zároveň s několika lidmi.	Žák si při komunikaci s lidmi z různých míst planety uvědomuje vyplyvající specifika (odlišná časová pásma, kulturní zvyklosti apod.) a komunikaci jim přizpůsobuje.	Podle situace volí vhodné komunikační postupy a nástroje. Při komunikaci si všimá hrozících nedorozumění a odpovídajícím způsobem jim předchází.	1. Žák při řešení problému žádá o pomoc někoho, kdo ho dokáže nasměrovat. 2. Žák se zapojuje do komunikace s partnery v rámci projektu mezinárodní spolupráce.
On-line spolupráce a sdílení informací	Indikátor ověřuje schopnost využívat digitální technologie a on-line prostředí pro týmovou spolupráci na dálku.	NA	Žák pracuje s on-line dokumenty, které mu někdo nasdílel, a vnímá přístupová práva k nim (čtení, zápis).	Žák využívá volně dostupné on-line dokumenty i ty, které mu někdo nasdílel, a chápe práva k nim (čtení, zápis, revize).	Žák na tvorbě dokumentů týmově spolupracuje s ostatními prostřednictvím on-line aplikací, nastavuje přístupová práva k dokumentům.	Žák plně využívá nástrojů on-line spolupráce a dokáže koordinovat tvůrčí tým.	Při tvorbě využívá on-line prostředí ke spolupráci v týmu a ke sdílení vytvářených dokumentů.	1. Žáci společně vytváří třídní wikipedii se zápisky z různých předmětů. 2. Žáci využijí on-line textový editor ke vzájemné kontrole, komentování a hodnocení slohové práce. 3. Žáci v on-line editoru v rámci redakční skupiny tvoří pracovní verzi školního časopisu. 4. Žáci společně vytvářejí třídní blog, průběžně ho aktualizují a reagují na komentáře veřejnosti.	